

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ

Τήν 9^η / 22^η Νοεμβρίου 2022, έωρτάσθη υπό του Πατριαρχείου ή δεκάτη έβδομη επέτειος τής Ένθρονίσεως τής Α.Θ.Μ. του Πατρός ήμῶν καί Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου τό έτος 2005.

Διά τό γεγονός τοῦτο έλαβε χώραν Δοξολογία τήν 10.30 π.μ. ὡραν εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τής Ἀναστάσεως.

Τῆς Δοξολογίας προεξήρξεν ή Α.Θ.Μ., ὁ Πατήρ ήμῶν καί Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συνιερουργούντων τῶν Ἀρχιερέων, Ιερομονάχων καί διακόνων τοῦ Πατριαρχείου καί μετεχόντων μελῶν τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας Ιεροσολύμων καί προσκυνητῶν, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ιεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα καί έκατοπεντήκοντα μελῶν τῆς Φρεγάτας Σαλαμῖνος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ, έλθόντος έκ Χάϊφας μετά τοῦ έπιτίμου Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς Χάϊφαν κ. Κωνσταντίνου Ζηνοβίου καί μετά τοῦ μέλους τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας – Τμήματος Ναυτικοῦ εἰς Τέλ Ἀβίβ κ. Τσίρου.

Μετά τήν Δοξολογίαν έλαβε χώραν ἄνοδος εἰς τό Πατριαρχεῖον.

Ἐνταῦθα προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον πρῶτον ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

“Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ἐν χαρᾷ πεπληρωμένη πανηγυρικῶς έορτάζει σήμερον ή Ἐκκλησία Σιών τῆς Ἀγίας μετά τῆς έν Αὐτῇ γεραρᾷ Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος διά Δοξολογίας εἰς τόν πανίερν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως έν ἄθροᾶ συνάξει κλήρου καί λαοῦ, γεγονός ἱστορικόν, λίαν σημαντικόν, εὐχάριστον καί έλπιδοφόρον, λαβόν χώραν πρό δεκαεπταετίας έν ἔτει σωτηρίῳ 2005, τήν έκλογήν δηλονότι τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος εἰς τόν μαρτυρικόν καί ἔνδοξον Ιεροσολυμιτικόν Πατριαρχικόν θρόνον τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Τό γεγονός τοῦτο, πέραν τῆς σημασίας αὐτοῦ πρωτίστως διά τήν συγκρότησιν, συνοχήν, εὐστάθειαν καί εἰρήνην τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας, κέκτηται ἰδιαιτέραν σημασίαν καί διά τό ὅτι ἤλθε νά θέσῃ τέλος εἰς σύντομον εὐτυχῶς, ζοφεράν ὁμως καί ἄκρως έπιζημίαν δυστυχῶς περίοδον τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας Ιεροσολύμων. Ἐκκλησία καί Ἀδελφότης εὐρέθησαν τότε έξαπίνης ἄναυδοι πρό τοῦ ἀπροόπτου τῆς συνάψεως ἀνεντίμων συμφωνιῶν, γενομένων ἄνευ τῆς γνώσεως αὐτῶν. Αἱ συμφωνίαι αὗται ὑποθήκευσαν, ἄν μή ἀπεμπόλησαν, περιουσίαν τοῦ Πατριαρχείου εἰς τήν Παλαιάν Πόλιν τῶν Ιεροσολύμων καί δῆ εἰς περιοχὴν ἀντίκρυς τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ἀνεκτιμήτου ὕλικῆς, πολύ δέ περισσότερον πολιτιστικῆς ἀξίας καί διετάραξαν τό ἀπ’ αἰώνων ἰσχύον καί Ἀγιογραφικῶς καί διεθνῶς έπικεκυρωμένον καθεστῶς τῆς Παλαιᾶς Πόλεως. Ἡ Ἀδελφότης τότε διαμαρτυρομένη έκκλησιαστικῶς, ἀπεκήρυξε τόν πρωταίτιον τῶν συμφωνιῶν αὐτῶν, θεωροῦσα δέ έαυτήν ὡς ένεργόν

κοινωνόν μέλος τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας καί σεβομένη τόν θεσμόν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀπετάθη εἰς αὐτό, τοῦτο δέ συνεκάλεσε Σύνοδον Πανορθόδοξον- γεγονός λαμβάνον χώραν εἰς κρισίμους περιστάσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς- καί ἤνοιξε τόν δρόμον δι' ἐκλογήν ἀξίου Ποιμένου, ἱκανοῦ νά ἐξαγάγῃ τήν Ἱεροσολυμιτικὴν Ἐκκλησίαν καί τήν Ἀγιοταφιτικὴν Ἀδελφότητα ἐκ τοῦ ἀδιεξόδου αὐτῶν.

Ἐκλογῶν κανονικῶν διεξαχθεισῶν βάσει τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κανόνων καί τοῦ Ἰορδανικοῦ Νόμου τοῦ Πατριαρχείου τοῦ ἔτους 1957, ἐξελέγη ἡ Ὑμετέρα σεπτὴ Μακαριότης ψήφοις ὁμοφώνοις τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τοῦ ποιμνίου Προκαθήμενος τοῦ παλαιφάτου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καί ἡγούμενος τῆς γεραρᾶς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος.

Ἐκτοτε ἀπ' ἀρχῆς ἕως καί σήμερον πρῶτον καί κύριον μέλημα τῆς Πατριαρχίας Αὐτῆς ἔθεσε ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης τήν ἀκύρωσιν τῶν συμφωνιῶν αὐτῶν διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καί ἀριστερῶν, διὰ τῆς δικαστικῆς διαδικασίας, ταύτης δέ μή εὐθυκρινούσης καί διὰ τῶν νομίμων πολιτικῶν μέσων, διὰ τῆς κινητοποιήσεως διαμαρτυριῶν Ἐκκλησιῶν καί κρατῶν, δυναμένων νά προστατεύσουν τήν χριστιανικὴν Κοινότητα εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν ἐκ τῶν προκλήσεων καί τῶν πιέσεων ἀκράιων φανατικῶν στοιχείων, τῶν ἐπιβουλευομένων τάς περιουσίας αὐτῆς, ἵνα αὕτη μή ἔχουσα ἐστὶν παραμένῃ ἀνέστιος εἰς τήν κοιτίδα αὐτῆς. Τό φλέγον τοῦτο θέμα τῆς προστασίας τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀγίας Γῆς ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τοῦ Προέδρου τῶν ΗΠΑ κ. Joe Biden δι' εἰδικῆς ἐπιστολῆς Αὐτῆς, ἐπιδοθείσης αὐτῷ, ὅτε Αὕτη, τόν Ἰούλιον τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑπεδέχθη καί ἐξενάγησεν αὐτόν εἰς τήν Βασιλικὴν τῆς Γεννήσεως εἰς Βηθλεέμ.

Οὐχ ἥττον ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης δέν κατεβλήθη ἐκ τῶν προσπαθειῶν τούτων, ἀλλὰ ἐπεδόθη ταυτοχρόνως καί εἰς ἄλλα ἔργα ἄξια μνήμης, ὡς εἶναι ἡ μετὰ τήν ἀναστήλωσιν τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου τό ἔτος 2017 ἐνεργός συμμετοχὴ τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου εἰς τό βάσει ἐπιστημονικῆς μελέτης τοῦ Πανεπιστημίου Sapientia τῆς Ρώμης ἀρξάμενον καί συνεχιζόμενον διὰ συνεργασίας τῶν Τριῶν Μειζόνων Κοινοτήτων ἐπίσης ἱστορικόν ἔργον τῆς συντηρήσεως τοῦ δαπέδου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως εἰς τό Ἑπτακάμαρον καί εἰς τήν βορείαν πτέρυγα τῆς ροτόντας καί τῆς στερεώσεως τοῦ ὑπεδάφους τῶν χώρων τούτων δι' ἐπιστημονικῶν ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν. Ὡσαύτως προτεραιότητα τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἀπετέλεσε καί ἀποτελεῖ ἡ στερέωσις καί διακόσμησις τοῦ ἐξιδιασμένου ἡμετέρου χώρου τοῦ Καθολικοῦ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, διὰ τήν ὁποίαν Αὕτη ἡξιοποίησε τό ἐνδιαφέρον τοῦ γνωστοῦ εὐσεβοῦς ἐπιχειρηματίου καί Διοικητοῦ τοῦ Ἀγίου Ὁρους κ. Ἀθανασίου Μαρτίνου, ἐπισκεφθέντος δὲς ἐντός ἐνός ἔτους τό ἡμέτερον Πατριαρχεῖον καί ἐνημερωθέντος διὰ προσφορὰν χορηγίας καί διὰ τό ἕτερον ἀρξάμενον ἔργον λειτουργίας ἐπιστημονικοῦ Κέντρου Θεολογικῶν Ἑρευνῶν εἰς τήν ἱεράν Μονήν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Εἰς ταύτην ἤδη τό Πατριαρχεῖον ἐδαπάνησε ἀφειδῶς οὐχί εὐκαταφρόνητα ποσά δι' ὑλικά καί ἐργασίαν συντηρήσεως ὑπὸ τοῦ ἐκ Κύπρου εἰδήμονος συντηρητοῦ κ. Σταύρου Ἀνδρέου πλειάδος παλαιτύπων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς περιφήμου ἱστορικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Σταυροῦ καί τῶν θησαυρῶν τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἀδελφότητος.

Ἐπίσης τό ἀνέκαθεν ἐγνωσμένον ἐνδιαφέρον τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ὑπὲρ τοῦ Ὁρθοδόξου Ἀραβοφώνου ἡμῶν ποιμνίου ἐμπράκτως ἐξεδηλώθη καί προσφάτως διὰ τῆς ἐπιλογῆς, τῆς χειροτονίας καί τοῦ διορισμοῦ πεπαιδευμένων κληρικῶν πρὸς κάλυψιν θέσεων ἐνοριῶν τοῦ Πατριαρχείου εἰς Ἰορδανίαν καί Ἰσραήλ, δι'

ἀποστολῆς νέων διὰ θεολογικὰς σπουδὰς εἰς Ἑλλάδα, διὰ τῆς οἰκονομικῆς συμβολῆς τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου εἰς τὴν ἀποτελείωσιν καὶ εἰς τὴν τέλεισιν Ἑγκαινίων τοῦ ἱεροῦ παμμεγέθους Ναοῦ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου τῆς Κοινότητος Σαχνὶν τῆς περιοχῆς Ἀκκρης καὶ τῆς Κοινότητος Κούφρ Σμέα τῆς αὐτῆς περιοχῆς, διὰ τῶν Ἑγκαινίων στεγαστικοῦ συνοικισμοῦ εἰς τὴν κώμην τῆς Μπετζάλλας, προσφέροντος στέγην ἐπὶ συγκαταβατικοῖς ὄροις πληρωμῆς εἰς τετρακοσίαις πεντήκοντα οἰκογενείας, διὰ τῆς ἀρμολογήσεως ἐξωτερικῶς τοῦ Καθεδρικοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, κατοχυρουμένου οὕτως καὶ τοῦ προσκυνηματικοῦ δικαιώματος ἡμῶν εἰς τὴν Αὐλὴν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, διὰ τῆς ἀγορᾶς ὑπὸ τοῦ κ. Μαρτίνου τῇ Ὑμετέρᾳ εἰσηγήσει συγχρόνου ἀκτινογραφικοῦ μηχανήματος διὰ τὴν Πολυκλινικὴν τοῦ Ἁγίου Βενεδίκτου, διὰ τῆς συνεχιζομένης ριζικῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς ἀνακαινίσεως τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ καὶ διὰ τῆς ἀναδείξεως τῆς πλησίον αὐτῆς ἀρχαίας Μονῆς τοῦ «Καθίσματος», καθυστερούσης, λόγω μὴ χορηγήσεως εἰσέτι τῆς παρὰ τῆς Δημαρχίας Ἱεροσολύμων κανονικῆς ἀδείας. Ταυτοχρόνως ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐμερίμνησε καὶ διὰ τὸ Ρωσόφωνον ποιμνιον Αὐτῆς ἀναθέτουσα τὴν ἀμεσωτέραν Ποιμαντικὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ εἰς τὸν Μητροπολίτην Ναζαρέτ Κυριακὸν καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων Ἀριστόβουλον καὶ Προεξάρχουσα θείας Λειτουργίας εἰς τὸν ἐν Μπέρ-Σέβα εὐκτήριον οἶκον τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ καὶ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἁγίου Σωφρονίου, ἀναμενομένης τῆς ἐκεῖ ἀνεγέρσεως εὐπρεποῦς ἱεροῦ Ναοῦ διὰ τῆς λήψεως τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο ἀδείας παρὰ τῆς Δημαρχίας.

Τὴν προσοχὴν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος δὲν διέλαθεν ἡ ἀνέκαθεν ταλαιπωροῦσα τὴν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα λειψανδρία, τὴν ὁποίαν προσεπάθησε Αὕτη νὰ καλύψῃ δι' ἀποσπάσεως παρ' ἡμῖν κληρικῶν ἐξ Ἁγίου Ὁρους ἢ ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τῆς ἀναθέσεως εἰς τὸν Γέροντα Δραγουμᾶνον καὶ Σχολάρχην Ἀρχιμανδρίτην Ματθαῖον τοῦ δυσκόλου ἔργου ἐπιλογῆς νέων ἱεροσπουδαστῶν τῆς Σχολῆς Σιών, ὡς ἐλπίδος τοῦ μέλλοντος.

Τὰ ἀξιοχρέως μνημονευόμενα εὖφημα ταῦτα, Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, ἀποτελοῦν ὠρισμένα μόνον ἀνάλεκτα ἐκ τῆς πλουσίας Πατριαρχικῆς δραστηριότητος τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, διδόντα τὴν ἀφορμὴν εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἀγιοταφίτας ἐπὶ τῇ εὐσήμενῃ ἐπετειακῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ διὰ τὴν ἐν Χριστῷ καύχησιν ἡμῶν καὶ ἀποτελοῦντα τὴν βάσιν διὰ τὴν ἔμπνευσιν ἐκ τοῦ παραδείγματος Αὐτῆς, ἐνθάρρυνσιν καὶ ἐνίσχυσιν ἡμῶν, τοῦ κλήρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ ποιμνίου, εἰς τὴν καλλιέργειαν αἰσιδόξου διαθέσεως ἐπιμελείας καὶ ἐμπλουτισμοῦ ἔργων ἀγαθῶν εἰς τὸν στίβον τῶν προσωπικῶν ἀρετῶν καὶ τὸν στίβον τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἀδελφότητος καὶ τοῦ Ρωμαιορθοδόξου ἔθνους ἡμῶν ἐπὶ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων τῆς Ἀγίας Γῆς.

Ἐν τοιαύτῃ αἰσιδόξῳ διαθέσει ψυχῆς, ὑψῶν τό ποτήριον, Μακαριώτατε, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς Ἀδελφότητος ὅλης, εὐχομαι Ὑμῖν ἔτη ὅσα πλεῖστα, ὑγιεινά, εὐφρόσυνα, εὐσταθῆ καὶ καρποφόρα, ἐν δυνάμει κυβερνητικῇ κραταιᾷ, κατερχομένη ἄνωθεν πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους . Γένοιτο”.

Ἀκολούθως προσεφώνησεν ὁ ἐξοχώτατος Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελος Βλιώρας διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

“Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι,

Σεβαστοί Πατέρες,

Κυρίες καί Κύριοι.

Αποτελεῖ γιά τόν όμιλουῖντα ξεχωριστή τιμή νά εκπροσωπεῖ καί φέτος τήν Πατρίδα μας στόν πανηγυρικό έορτασμό τῆς έπετείου τῆς ένθρονίσεως σας, ήμέρα γιορτῆς γιά τήν Άγιοταφίτικη Άδελφότητα καί τό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων πού λαμβάνει χώρα στήν ιστορική ἔδρα τῆς Μητέρας τῶν Ἐκκλησιῶν, μέ τή δισχιλιετῆ ιστορική της διαδρομή.

Στίς δύσκολες καί ένίστε συγκρουσιακές συνθήκες πού διέρχεται ή πολύπαθη Άγία Γῆ καί ή εὐρύτερη περιοχή μας, τό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, ὑπό τήν ήγεσία σας, αποτελεῖ παράγοντα σταθερότητας, καταλλαγῆς, μετριοπάθειας καί φάρο έλπίδας γιά ἕνα μέλλον γιά τήν περιοχή αὐτή ἀπαλλαγμένο ἀπό τή μισαλλοδοξία καί τό φανατισμό.

Εἶναι ή σημερινή ήμέρα, μιά εὐκαιρία, Μακαριώτατε, ἀνακαλώντας στή μνήμη τήν διαδρομή σας καί τήν παρουσία σας, στό θρόνο τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, νά Σᾶς ἐκφράσουμε, τόν σεβασμό καί τήν ἐκτίμηση μας γιά τό μεγάλο ποιμαντικό σας ἔργο καί γιά τό σημαντικό καί ἔθνικό ἔργο τῆς περίσωσης καί ἀνάδειξης τῶν Ἱερῶν προσκυνημάτων στούς Ἁγίους Τόπους καί τῆς διαφύλαξης τῶν δικαίων τοῦ Πατριαρχείου, ἀγόγγυστα καί μέ ἀγιοταφίτικό σθένος καί καρτερία, εἰς πείσμα τῶν καιρῶν, κατά τάς βελτίους παραδόσεις τοῦ Τάγματος τῶν Σπουδαίων καί τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου.

Μακαριώτατε,

Ἡ Ἑλληνική Πολιτεία Σᾶς περιβάλλει μέ ἐκτίμηση καί πηγαῖο σεβασμό, ἀναγνωρίζοντας τό σημαντικότερο ἔργο πού ἐπιτελεῖτε, ἐπικεφαλῆς τῶν Μελῶν τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητας καί εἶναι πάντα, εἰλικρινῆς καί σταθερός ἀρωγός καί συμπαραστάτης στόν ἀγῶνα σας, ἐκφράζοντας, ἄλλωστε, καί τήν όμόθυμη, πάνδημη καί όλόπλευρη στήριξη τῶν ὅπου Γῆς Ἑλλήνων, ὅπως ἀποδεικνύεται, κι ἀπό τή συρροή στούς Ἁγίους Τόπους εὐλαβῶν προσκυνητῶν ἀπό τόν Ἑλληνισμό, μετά τή δοκιμασία τῆς πρόσφατης πανδημίας.

Γιά τήν Ἑλλάδα, ή προσπάθεια, τῶν δικαίων καί προνομίων τοῦ παλαίφατου Ἑλληνορθόδοξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ὅπως καί τοῦ Ἑθιμικοῦ Προσκυνηματικοῦ Καθεστῶτος, ἀποτελοῦν ήθικό καί ιστορικό χρέος καί ἀποστολή, στήν όποία ἔχουμε ταχθεῖ, μέ αἴσθηση εὐθύνης, καί ἔχοντας κατά νοῦ ότι, τό Ἱερό Καθίδρυμα αποτελεῖ κορυφαῖο σημεῖο ἀναφορᾶς γιά τίς ήθικές καί πνευματικές ἀξίες τῆς Πίστης μας, σύμβολο, ἄρρηκτα συνυφασμένο μέ τήν Ἀγία Γῆ ὡς πηγῆ ζωῆς, έλπίδας καί ἀγάπης.

Σέ αὐτό τό πνεῦμα, ή Πατρίδα μας, ὡς ἐφάνη κι ἀπό τίς πρόσφατες ἐδῶ ἐπισκέψεις τῆς πολιτικῆς καί ὑπηρεσιακῆς μας ήγεσίας καί δωρητῶν, μεριμνᾷ, ἀδόλως καί ἀκούραστα, γιά τήν ένίσχυση καί στερέωση τοῦ καθ'ήμας Πατριαρχείου καί τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου στήν ὑψηλή ποιμαντική καί ἔθνική του ἀποστολή νά αποτελεῖ τόν θεματοφύλακα τῆς διαχρονίας τῆς Ἑλληνικῆς καί Ἑλληνορθόδοξης παρουσίας στήν Ἀγία Γῆ, ὡς μαρτυρεῖται κι ἀπό τήν ἐπιγραφή στό Ἱερό Κουβούκλιο τοῦ Παναγίου Τάφου, μετά τήν ἀνοικοδόμηση τοῦ 1810 «Κτῆμα καί

ἀφιέρωμα τῷ Χριστῷ τῶν Ὁρθοδόξων Ρωμαίων».

Ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας καί τῶν συναδέλφων πού ὑπηρετοῦν στό Γενικό Προξενεῖο τῆς Ἑλλάδος στά Ἱεροσόλυμα, εὐχόμαστε, ἐκ μέσης καρδίας, ὑπέρ ὑγιείας, μακροημερεύσεως καί ἀπό Κυρίου στηρίξεως τοῦ ὑψηλοῦ πνευματικοῦ καί παρηγορητικοῦ ἔργου σᾶς ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ καθ' ἡμᾶς Πατριαρχείου, τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, διακόνων καί φυλάκων τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων τῆς Ἀγίας Γῆς καί τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Ποιμνίου Σας”.

Προσεφώνησαν τόν Μακαριώτατον ἐπίσης ἐκπρόσωποι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν Μόσχας καί Ρουμανίας καί τοῦ ἡμετέρου ποιμνίου, καί ἐκπρόσωποι τῶν Σχολῶν τοῦ Πατριαρχείου καί ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν Ἀναπληρωτῆς Γραμματεὺς π. Ἰωάννης Σάουκα καί ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων καί ἄλλοι.

Τούτους ἠὺχαρίστησεν ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

«Κύριος ὁ θεός εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, κατευδώσαι ἡμῖν ὁ θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν» (Ψάλμ, 67, 20), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελε Βλιώρα,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ θεανθρώπινος πόλις θεοῦ ζῶντος, τοὔτέστιν ἡ ἀγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, ἐορτάζει σήμερον τήν Δεκάτην Ἑβδόμην ἐπέτειον τῆς Ἐνθρονίσεως τῆς Ἡμετέρας Μετριότητος ἐπὶ τῷ Ἀποστολικῷ θώκῳ τοῦ ἀγίου καί δικαίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί πρώτου Ἱεράρχου αὐτῆς.

Ἡ ἐνθρονιστήριος αὕτη ἐπέτειος δέν ἀφορᾷ εἰς τήν ἀναξιότητα ἡμῶν ἀλλ' εἰς τήν «θεότευκτον σκηνήν», κατὰ Γρηγόριον Νύσσης, τόν ἱερόν δῆλον ὅτι θεσμόν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ στρατευομένης Ἐκκλησίας, τῆς ἀποτελούσης τό σῶμα τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ θεοῦ Πατρός, Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. «Αὐτός γάρ ὁ θεός τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατήρ τῆς δόξης ... ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἣτις ἐστὶ τό σῶμα αὐτοῦ, τό πλήρωμα τοῦ τά πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου» (πρβλ. Ἐφ. 1,17.23), κατὰ θεῖον Παῦλον.

Διό εὐγνώμονες ὄντες, κατήλθομεν μετὰ τῶν συνοδευόντων ἡμῖν τιμίων μελῶν τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἀνεπέμψαμεν εὐχαριστήριον δοξολογίαν τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ «τῷ δόντι Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέλῃται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος πονηροῦ κατὰ τό θέλημα αὐτοῦ» (πρβλ. Γαλ. 1,4).

Ἀκούοντες τῆς εὐαγγελικῆς φωνῆς τοῦ θεηγόρου Λουκᾶ: «Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καί παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τήν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος» (Πράξ. 20,28), οὐκ ἐπαύσαμεν τήν μέριμναν ἡμῶν ὑπὲρ τοῦ δοκιμαζομένου ἡμῶν ποιμνίου, τοῦ τελοῦντος ὑπὸ τήν ἄμεσον ἡμῶν Ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν καί πνευματικὴν εὐθύνην. «Εὐθύνατε τήν ὁδόν Κυρίου, λέγει ὁ Προφήτης Ἡσαΐας», (Ἰω. 1,23).

Ἐπ' οὐδενί ὠλιγορήσαμεν τῆς τηρήσεως, τόσον τῶν πατρικῶν καί ἀποστολικῶν ἡμῶν παραδόσεων, ὅσον καί τῆς ἀδιαλείπτου λατρευτικῆς διακονίας τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τῶν ἀψευδῶν δῆλον ὅτι μαρτυρίων τῆς πίστεως ἡμῶν, «ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ» (Ψαλμ. 131,13), ἀλλ' οὐδέ καί τῶν ἀπαραγράπτων προνομίων καί κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τοῦ εὐσεβοῦς καί βασιλικοῦ γένους τε καί ἔθνους τῶν Ρωμαίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Οὐχ ἦττον στοιχοῦντες εἰς τό παράγγελμα τοῦ θείου Παύλου «ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἐδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου» (Α΄ Κορ. 15,58) ἐξακολουθοῦμεν τῇ ὁδῷ τῆς δικαιοσύνης, τῇ ἀγαστῇ συνεργασίᾳ τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Κοινοτήτων, πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν ἐπιτοπίως καί διεθνῶς ἀπαιτοῦντες σεβασμόν τοῦ ὑφισταμένου πολυθρησκευτικοῦ καί πολυεθνικοῦ καθεστῶτος, τόσον ἐπὶ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, ὅσον καί ἐπὶ τοῦ διπλωματικοῦ «corpus separatum» τῆς Ἁγίας Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων.

Ὁμολογοῦμεν μετὰ τοῦ ἱερωτάτου Παύλου, «ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καί σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικά τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις» (Ἐφ. 6,12). Λέγομεν τοῦτο, διότι ἡ γῆ τῆς Ἱερουσαλὴμ ποτισμένη οὖσα μέ τό ἀπολυτρωτικόν αἷμα τοῦ Δικαίου, δῆλον ὅτι τοῦ Σταυρωθέντος καί Ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀποτελεῖ καταφύγιον παραμυθίας καί ἐλπίδος πάντων τῶν ἀνθρώπων ὡς κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος λέγων: «ἀδύνατον ψεύσασθαι θεόν, ἰσχυράν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος» (Ἑβρ. 6,18) τοὔτέστιν Χριστόν.

Ἡ Μετριότης ἡμῶν μετὰ τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, «ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτὴν Ἰησοῦν» (Ἑβρ. 12,2) καί παραμένοντες ἀμετάθετοι εἰς τὴν ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας ἀνατεθεῖσαν ἡμῖν ἀποστολὴν οὐδέν ἕτερον ποιοῦμεν εἰ μὴ τὸν σωτήριον εὐαγγελισμόν τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης καί τῆς ἀπείρου φιλανθρωπίας τοῦ κενώσαντος ἑαυτὸν καί γενομένου ὑπηκόου μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ, (πρβλ. Φίλιπ. 2,6-8).

Ἡ ἐνθρονιστήριος αὕτη δεκαεπταετής ἐπέτειος τῆς Ἡμετέρας Ταπεινότητος καλεῖ ἡμᾶς οὐχί εἰς «ὑψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ» (Β΄ Κορ. 10,5), ἀλλ' εἰς «ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ θεοῦ καί πατρός καί τοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ εἰσι πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καί τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι» (Κολ. 2,3) κατὰ τὸν σοφόν Παῦλον. Λέγομεν τοῦτο, διότι ὁ θρόνος τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν «πρωτοτόκων τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων» (Ἑβρ. 12,23). «Ὡς θεὸς ὁ Χριστὸς ἔχει αἰώνιον τὸν θρόνον, ὡς δέ ἄνθρωπος, καί ἀρχιερεὺς, καί ἀπόστολος τῆς ὁμολογίας ἡμῶν, ἀκούει, κάθου ἐκ δεξιῶν μου», λέγει ὁ Θεοδώρητος Κύρου. Κατὰ δέ τὸν Κλήμεντα Ἀλεξανδρείας, «ὁ γινώσκων ἑαυτὸν ἔστι θρόνος τοῦ Κυρίου» θρόνος δῆλον ὅτι χάριτος καί ἐλέους, κατὰ τὸν Παῦλειον λόγον, «προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καί χάριν εὖρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν» (Ἑβρ. 4,16).

Σχολιάζων ὁ ἅγιος Ἰππόλυτος τό χωρίον τοῦ Ἡσαίου: «ἰδοὺ Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλῃς κούφης καί ἤξει» (Ἠσ. 19,1) λέγει: «Κύριον δέ τὸν Λόγον, νεφέλην δέ κούφην τό καθαρῶτατον σκῆνος, [ἔφη] εἰς ὃ ἐνθρονισθεὶς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἰσῆλθεν εἰς τὸν βίον [τὸν ἀνθρώπινον] σεῖσαι τὴν πλάνην». Μέ ἄλλα λόγια ἡ σημερινή ἐνθρονιστήριος ἡμῶν ἐπέτειος ἀφορᾷ εἰς τὸν ἐγκαινισμόν τοῦ θρόνου τοῦ Χριστοῦ ἐντὸς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, καί μάλιστα ἐν τῷ συγχρόνῳ ἡμῖν

καιρῷ, τῆς «νέας τάξεως πραγμάτων», περί οὗ ὁ θεσπέσιος Παῦλος προεῖπεν, «ἐνστήσονται καιροί χαλεποί» (Β΄ Τιμ. 3,1). «Ἔσται γάρ καιρός ὅτε τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται ... καί ἀπό μέν τῆς ἀληθείας τήν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δέ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται» (Β΄ Τιμ. 4,2-3). «Τό γάρ μυστήριον ἥδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας» (Β΄ Θεσ. 2,7).

Ἡμεῖς ἔχοντες ἐπίγνωσιν τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, ὅτι «τά ἀσθενῇ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεός ἵνα καταισχύνη τά ἰσχυρά» (Α΄ Κορ. 1,27), οὐ παυόμεθα τοῦ ἔργου ἐπὶ τῆς Πατριαρχικῆς, ἡγουμενικῆς καί ποιμαντικῆς ἡμῶν διακονίας τοῦ ἀποστολικοῦ καί μαρτυρικοῦ θρόνου τοῦ ἁγίου καί δικαίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. Ἀλλ' οὔτε καί πτοοῦμεθα, διότι ἔχομεν συλλειτουργοὺς καί συνκυρηναίους τοὺς σεβαστοὺς καί ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ ἡμῖν Ἀγιοταφίτας ἀδελφούς, ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, ἱερομονάχους, διακόνους καί μοναχοὺς τοὺς διακρινομένους διὰ τὴν θυσιαστικὴν τοῦ Ἀγιοταφισμοῦ αὐταπάρνησιν καί τό ἐκκλησιαστικόν αὐτῶν φρόνημα, τὴν ἐνότητα, δῆλον ὅτι καί ἀγάπην, κατὰ τὴν προτροπὴν τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου Ἀντιοχείας: «πάντες οὖν ἐν ὁμονοίᾳ ἀλλήλους ἀγαπήσωμεν καί μηδεὶς κατὰ σάρκα βλεπέτω τὸν πλησίον ἀλλ' ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Μηδὲν ἔστω ἐν ὑμῖν, ὃ δυνήσεται ὑμᾶς μερίσαι, ἀλλ' ἐνώθητε τῷ ἐπισκόπῳ, ὑποτασσόμενοι τῷ θεῷ δι' αὐτοῦ ἐν Χριστῷ».

Ἐπ' ἀληθείᾳ λέγομεν, ὅτι οὐ κρύπτομεν τὴν ἀδημονίαν ἡμῶν, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ σώματι τῆς Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐπικρατοῦση ἀκαταστασίᾳ καί διχοστασίᾳ. Διό καί ὁ Ἀρχιερατικός καί Πατριαρχικός θρόνος τῆς πόλεως, τῆς τῷ ἀπολυτρωτικῷ αἵματι τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ ἡγιασμένης, οὐ σιωπῆσεται προσευχητικῶς ἐργάζεσθαι ὑπὲρ τῆς τηρήσεως τῆς ἐνότητος τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης (πρβλ. Ἐφ. 4,3).

Παρακαλέσωμεν τὸν θεόν τῆς ὑπομονῆς καί τῆς παρακλήσεως καί τὸν θεόν καί Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τό ἅγιον αὐτοῦ Πνεῦμα, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, «ὁδηγήσῃ ἡμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν» (πρβλ. Ἰω. 16,13), διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί τῶν ἱκεσιῶν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νεκταρίου Πενταπόλεως.

Ἡ δέ χάρις τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐνισχύη πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ ἀποστολῇ ἡμῶν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ καί τῇ περιοχῇ ἡμῶν μαρτυρίας τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης καί τῆς δικαιοσύνης.

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τοὺς συμπροσευχηθέντας ἡμῖν καί τοὺς διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν τιμήσαντας τὴν Ἐνθρονιστήριον ταύτην ἑορτὴν ἡμῶν, δύναμιν τὴν ἐξ ὕψους, τὴν φωτιστικὴν ἐνέργειαν τοῦ Παναγίου Τάφου, ὑπομονὴν καί πᾶσαν παρά Θεοῦ εὐλογίαν. Θερμὰς ἐκφράζομεν εὐχαριστίας πρὸς τὸν Γέροντα Ἀρχιγραμματέα, Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν τιμίων μελῶν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀγιοταφιστικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος καί πρὸς πάντας τοὺς προσφωνήσαντας ἡμᾶς, τὸν Ἐκλαμπρότατον Γενικόν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελον Βλιώραν, τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀλέξανδρον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Θεόφιλον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιὴλ, τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τὸν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ.

Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τόν Αἰδεσιμώτατον π. Χαράλαμπον Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, τόν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς ἐν Μπέρ Σέβα Ρωσοφώνου Κοινότητος, τόν Ἀρχιμανδρίτην Φιλόθεον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν Κοινοτήτων τῆς περιοχῆς Ἀκκρης, τόν Αἰδεσιμώτατον Οἰκονόμον π. Σάββαν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος τοῦ χωρίου τῶν Ποιμένων, τόν Ἀναπληρωτήν Γραμματέα π. Ἰωάννην Σάουκα ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου των Ἐκκλησιῶν, τόν κ. Ὅδε Καουάς, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν Ἀραβοφώνων Σχολῶν τοῦ Πατριαρχείου καί τήν κ. Παναγιώταν Καφετζῆ ὁμιλήσασαν ἐξ ὀνόματος τῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καί ἅπαντας τοὺς μετασχόντας εἰς τόν ἑορτασμόν τοῦτον τῆς Ἐνθρονιστηρίου ταύτης ἐπετείου.

Εἰς ὑγιείαν πάντων ὑμῶν!

Τήν μεσημβρίαν παρετέθη τράπεζα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας